

Na 3. godowny ſwezeni.

Knęs Jeſu Kriſte! ty niemeruň a huſoko - chwalony ſyn Božy! ſenž ty ako wérny Bog wot Woſchza we niemernosczi po-rožony, a tež wérny złowek wot knęzny Marije ſy narožony, roſ-ſchafniſ ſenžam ty dwojaki narod pſches togo ſwétego Duha we naſchych duſchach, a daj nam wot togo ſamego tak wele kradu huſnaſch, ako nam ſ ſałożeńu naſcheje wérny, uajeje a ſbožnoſczi třebue jo. Amen!

To žinſajſchne evangeliom, l. p! jo jadno ſwelgi woſebne evangeliom. Ten p. evangelista Jan zo we tomſamem na to, aby won te kſchesczijańska woſadu we tej wélikej wérnosczi hobtwarzil, až Kriſtus wérny Bog jo, a až naſchu złoweznu naturu na ſe weſel jo.

Won pač dajo naſhom ſumoznikoju jadno woſebne mē, won groni jomu: „To ſłowo“. To „ſłowo“ jo we ſwojej rězy tak wele, ako te myſlenia, kotarež we naſchej duſchych ſpłożone a potom ſ tymi hustami hugronone horduju. A ſ tym zo ſw. Jan to ſploženie togo Božego ſyna wot togo Woſchza hopiſasch, až, rowno ako te myſlenia we naſchej duſchych na duchnu a nam nehoſchiimezu wiſu ſpłożone horduju, tak tež ten ſyn Božy wot togo Woſchza na žednu ſchelnú, ale na nehoſchiimezu wiſu wot niinernosczi jo ſpłożony hordował; a až, rowno ako te ſłowa jadnogo wérnego złoweka jego myſleniam rowne ſu, tak tež ten ſyn Božy tom Woſchzoju rowny, a ta bytſch-noscž jego kſchafnosczi a ta bilda jego byſcha jo (Ebr. 1,3.)